

- b) Kui vastus küsimusele 1a on jaatav, siis kas, võttes arvesse määruse nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tähtaja („mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“) eesmärke, mis on seotud ülebroneerimise küsimuste ja turvalisuse eesmärkidega, tuleb seda tähtaega tõlgendada selliselt, et see on „mitte hiljem kui 45 minutit enne hilinevad lennu uut väljumisaega, mis on teatavaks tehtud lennujaama infotabloodel või millest on reisijaid teavitatud“?

2. „Registreerimisele ilmumise“ tõendamise kohustus

Kui vastus küsimusele 1a on jaatav ehk selle hüvitise suhtes, mida nõuab reisija, kelle lend hilines, on kohaldatav määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punkt a, siis:

- a) Kas artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tingimuste näol on tegu selle määruse kohaldamise eeltingimustega, mille täitmise peab tõendama tarbija, või lennukompanii vastutust välistava asjaoluga, misjuhuks saab ta esitada reisijate registri, näitamaks, et tarbija ei ilmunud registreerimisele „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seonduvalt füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?
- b) Kas soovitava toime põhimõtte, 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 eesmärkide ning 11. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 261/2004 tagatud reisijate ning üldisemalt tarbijate kaitstuse kõrge taseme või muude ühenduse õiguse sätete või normidega on vastuolus see, et üksnes reisijal lasub kohustus tõendada, et ta ilmus registreerimisele „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seonduvalt füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (EÜT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht des Saarlandes (Saksamaa) 9. aprillil 2019 — QM versus Finanzamt Saarbrücken

(kohtuasi C-288/19)

(2019/C 206/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht des Saarlandes

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: QM

Vastustaja: Finanzamt Saarbrücken

Eelotsuse küsimus

Kas käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 56 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et „mittemaksukohustuslasele veovahendi rendile andmine“ hõlmab ka maksukohustuslase ettevõtte vara hulka kuuluva sõiduki („töösõiduk“) kasutada andmist maksukohustuslase töötajatele, kui viimased ei maksa selle eest sellist tasu, mis ei seisne (osas) nende tehtavast tööst, seega ei maksa nad tasu, ei kasuta selleks otstarbeks osa neile rahas makstavast töötasust ja ka pärast pooltevahelist kokkulepet, mille kohaselt on ettevõtte vara hulka kuuluva sõiduki kasutamise õigus seotud teistest hüvedest loobumisega, ei tee nad valikut maksukohustuslaste pakutavate eri hüvede vahel?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi; ELT 2006, L 347, lk 1, mida on muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ; ELT 2008, L 44, lk 11.